

גיליון מס' 4

פרשת "וישלח"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מהי גאווה?

הגאווה מתחלקת לשלושה חלקים עיקריים - גאווה על מעשינו הטובים: האחת - גאווה על מעשינו הטובים, כגון אדם שעוזר לאחרים בצדקה או בחסד בגופו, ומרגיש בליבו "כמה אני בעל צדקה וחסד, מה היו עושים העניים בלעדי?". וכן גאווה על חכמה יתירה בתורה, שמרגיש "אין חכם כמוני, כמה אני זוכר את לימודי ומנחת את הדברים במהירות, ואף אחד לא מצליח לרדת לעומק דעתי". או שמתגאה בצדיקותו "מי כמוני מחמיר במצוות? או מי כמוני מתמיד בתורה?". כן הדבר גם אצל הנשים, יש שמתגאות ביכולת הבישול שלהן, וחושבות לעצמן "אני מבשלת כל כך טוב, שכנראה שמלך המשיח יבחר אותי כמבשלת לבית המקדש השלישי".

ויש כאלו שמתגאים בגובהם (כאילו שעשו משהו בשביל זה), ומסתכלים על כולם מלמעלה. ויש שמתגאים ביופיים, ואומרים בליבם "מימות שרה אימנו לא הייתה בריה יפה כמוני".

ויש שמתגאים בחוזק גופם, ותמיד מציעים לחברים בואו ונעשה הורדות ימים, ובליבם ודאי הדבר שהם חזקים יותר. וכך במשחק הכדורגל, ודאי מוכר לכם האמירה "בואו ונשחק ונראה לכם איך משחקים כדורגל". וכן כיוצא בזה בכמה דברים.

הפתרון לגאווה זו הוא פשוט - ללמוד אמונה.

אם ידע הצדיק שהחכמה שלו היא ממנו יתברך, וכן הכסף שנותן לצדקה מאת ה' יתברך, ובודאי הגובה שלו וגם יכולת הבישול שלה הם מתנת חיים ממנו יתברך, וכן הרגל שבועטת בכדור מכוחו יתברך היא בועטת, אזי תרד הגאווה מליבו. (וארחיב בזה בפרק הדרך לענווה).

גאווה אל מול הבורא יתברך

השנייה - גאווה אל מול הבורא יתברך, "למה זה מגיע לי" אומר היהודי שלא הצליח להתחתן או היהודי שנפל בעסקים. במילים אחרות הוא אומר "לדעתי לא מגיע לי להיכשל, רק - חלילה - הבורא "טעה" והביא אותי לידי כישלון, הרי אני צדיק גדול, וכמה דברים טובים עשיתי בימי חיי, אם אני הייתי מנהיג את העולם הייתי מנהיג אותו בצורה הוגנת יותר, ומסדר לעצמי שידוך כלבבי בהקדם".

הכרתי פעם יהודי שחזר בתשובה, וכבר עשר שנים שאינו מצליח למצוא את בת זוגו, ובמשך העשר שנים גידל זקן ופאות ולמד בשיבה בהתמדה, עד שיום אחד פגשתי אותו ברחוב ללא הזקן והפאות ואפילו ללא כיפה.

למראה פליאתי ענה "אם אחרי שחזרתי בתשובה ועשר שנים בשיבה לא נתן לי הבורא כלה, אז זה לא מתאים לי".

כמוכן שאיני ראוי לשפוט אותו מפני שלא עמדתי בניסיונו, אבל דבריו נובעים מגאווה וחוסר הכנעה כלפי הבורא יתברך.

ייסורים שבאים על האדם הם מבחן, האם יקבל בהכנעה ובהבנה את גזרת הבורא, ויאמין באמונה שלימה שמשפטו של השם יתברך הוא אמת לאמיתו, ואם חלילה בועט בייסורים מראה שעדיין לא מבין את מיעוט הבנתו אל מול מלך מלכי המלכים.

גאווה זו גורמת גם לכעס על השם יתברך, הנובע מחוסר הסכמתו להנהגת

הבורא בעולמו, משום שחושב שמגיע לו יותר.

מספרים על שלושה אדמורי"ם חשובים שישבו ודנו - מה היה עושה כל אחד מהם אם היה מקבל לידי את הנהגת העולם.

הראשון אמר: "הייתי מרפא מיד את כל החולים, ומחלק כסף לכל העניים!".

השני אמר: "הייתי עושה שלום בכל העולם בן בני אדם, ונותן שמחה בליבות בני אדם!".

אך השלישי אמר: "לא הייתי משנה כלום מהנהגת העולם, אני לא יותר חכם מהבורא יתברך, מלבד זה שאין לי ניסיון של למעלה מחמשת אלפים שנה בניהול העולם, אני לא רחמן יותר מהשם יתברך, ואני לא אוהב בני אדם יותר מזהב"ה, אם הוא החליט שככה יראה עולמו כנראה שזה הטוב ביותר, וא"כ בודאי שלא צריך לשנות מאומה בעולם!".

גאווה על אחרים

השלישית - גאווה על אחרים, תארו לעצמכם שאתם מנהלים שיחה עם אדם שבקושי מבין על מה אתם מדברים, ותשובותיו לא לענין, ובנוסף מתנהג בגסות ואפילו מדבר בניבול פה, ומספר לכם שהוא גרוש בפעם השלישית, ולסיום מבקש מכם כסף למחיה.

ודאי שתרגישו בליבכם שאתם טובים יותר ממנו, וזאת מסיבה פשוטה, אתם חכמים יותר, תרבותיים יותר, ומחזיקים מעמד בחיי הנישואין שלכם, ובה' הפרוטה מצויה בכיסכם...

אז אולי חשוב שתדעו -

זוהי גאווה...

ומדוע? ודאי אתם שואלים, על משה רבינו נאמר בתורה (במדבר יב, ג) שהיה עניו מאוד, ומפרש רש"י את המילה עניו "שפל וסבלן", שפל פירושו נמוך, כדוגמת שפל וגאות שבים, דהיינו שמשוה היה שפל (נמוך) מכל אדם, פרוש שלא הרגיש את עצמו טוב יותר מאף אדם, אלא אדרבא נמוך יותר מכולם.

ודאי תשאלו אבל במציאות אני באמת אני יותר טוב ממנו? התשובה לכך מתחלקת לשניים. האחת, אם אתם הייתם נולדים להורים כמו שלו, ועשיתם טוב, ויתכן שהצדיק שעומד לפניכם עושה מאה אחוז מהיכולות שלכם. (ובע"ה אכתוב עוד בזה בפרק הדרך לענווה).

גאווה זו היא נמצאת אצלנו בכל מרחב החיים, אני חכם יותר מחברי או מאשתי, אני צדיק יותר מחברי בכולל, אני גיבור יותר מכל חברי הכיתה, אני בעל מידות טוב יותר מרוב בני אדם, אני נקייה ומסודרת יותר מבעלי, אני מתחשב בזולת יותר מחברי,

- בקיצור אם אני הייתי מנהל את המדינה המצב היה יותר טוב...

זוהי גאווה שיש כמעט בכולנו, והעבודה עליה היא קצת יותר קשה, אבל בהחלט אפשרית, ואם הבורא יתברך צוה עלינו למגר אותה מתוכנו תסמכו עליו שזה אפשרי.

וכמוכן...הוא גם יעזור לכם בזה.

שבת שלום

זמני כניסה ויציאת השבת

ת"א	י-ם	חיפה	ב"ש
16:17	16:04	16:04	16:18
17:07	17:04	17:04	17:11
17:39	17:39	17:35	17:13
כניסה:			
יציאה:			
ר"ת:			

לעילוי נשמת שלום נעים בן משה

להצלחת גבריאל בן מבורך ולרפואת רפאל בן רחל

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

ידוע הרגלו של מרן כשהיה שקוע בלימוד לא שם על לב את הקורה סביבו סיפר בנו הגאון הרב משה יוסף, פעם אחת הייתי צריך ללכת עם מרן לאיזה מקום, קבענו שנפגש בצומת מסוימת שבה אמור הייתי להצטרף לרכבו של מרן. בהגיענו נכנסתי והתיישבתי ברכב, הכנתי מראש כמה שאלות שהיו לי כדי לנצל את זמן הנסיעה ולשאול אותו, אך מרן שקוע בעיונו בספר, הרכב נעצר הדלת נפתחה ונסגרה אפילו אמרתי בקול "שלום הרב" אך מרן שקוע בעיונו בספר אין תשובה. המצנפת שלו היתה מונחת על הכיסא לידו המנורה דולקת, בידי היה אחוז ספר וכל מעייניו היו אך ורק בתוכו פניתי לנהג והתחלתי לשוחח עמו בשקט אך הנהג אומר לי אתה יכול לדבר בקול רם הרב לא שומע אותנו, דיברנו בדרך עד שהגענו למקום, בהגיענו הנהג הסתובב ואמר בקול "הרב הגענו" אך גם זה לא הספיק הנהג למד ברבות השנים שיש פטנט אחד בלבד שעמו יוכל לעורר את הרב, הוא כיבה את המנורה וכשהאור כבה אי אפשר להמשיך ללמוד ומרן התעורר, הרב הביט סביבו ראה אותי ושאל מתי עלית? אמרתי לו שלפני עשרים וחמש דקות, נו ולא אומרים שלום? תמה מרן בחביבות, סיפרתי לו שניסיתי לומר שלום אבל לא היה מי שיענה לי, מרן חיך אחר כל זה סיקרן אותי מאוד במה מרן היה שקוע כל כך בעמקות כה רבה? הספר שבו עיין היה הספר שמח נפש על הלכות ברכות, זה ספר שמרן למד למעלה מעשרים וחמש פעם, הוא אף הגיה אותו והספר יצא לאור עם הגהות של מרן, באותה נסיעה ראיתי כיצד הוא למד אותו כאילו זו הפעם הראשונה. **שבת שלום.**

שאלות ותשובות ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: אשה זרקה ריהוט ישן בלי לשאול את בעלה. האם יכול אדם לקחת את הרהיטים הנ"ל? ומה הדין שאדם יודע שהבעל לא ירצה לזרוק את המוצר מכיון שהוא "שמך", אבל אשתו רוצה לפנות ובלא ידיעתו רוצה לזרוק או ליתן לאחר, האם מותר לקחת?
תשובה: מה שקנתה אישה קנה בעלה, חוץ ממקרים מיוחדים שאמרה האישה "איני ניזונת ואיני עושה". ולכן על פי רוב אסור לאישה לזרוק ללא רשות בעלה, ואם זרקה אסור לקחת שהרי זה יאוש שלא מדעת, שהלכה בזה כאבי שאינו ייאוש, ואסור לקחת. רק לאחר שידע שהבעל נתייאש מהדבר.
שאלה: מה הדין אם אדם הלך לשמחה ושבר כוס או צלחת האם צריך לשלם?
תשובה: אדם מועד לעולם ולכן חייב לשלם על הצלחת ששבר, אלא אם היה באונס גמור כגון שמישהו דחפו מאחור בחוזקה, וכדומה. שבכחאיגונא פטור.
שאלה: מה הדין במקרה הנ"ל רק שהמצלר שבר כוס או צלחת?
תשובה: מצלר דינו כשומר שבר שחייב בהכל, חוץ מאונס. ולכן אם שבר בדרך הילוכו חייב, ואם באונס גמור אז מותר.
שאלה: מה הדין אם יש מבצע בסופר ומוגבל ל2 יח' ללקוח, האם אדם יכול לומר לחבירו שיקנה עבורו?
תשובה: מותר לתת כסף לחבירו שיקנה בעבור עצמו ויקנה לו לאחר מכן, שהרי לא עבר על דעת בעל החנות. ועוד שהדבר ידוע לכולם שעושים זאת, ולכן מותר הדבר.

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

בעם ישראל בשתי שיטות, או בדרך מלחמה, פוגרומים, שואות, אינקוויזיציאות, מסעי צלב וכד', אולי בדרך זו יגיע אל הפתרון הסופי. כל זה מתרחש בזמן הגלות, "בלילה", אך כשהשחר מתחיל לעלות, והגאולה נמצאת בפתח "וירא כי לא יכול לו", שיטת הפתרון הסופי לא עובדת על העם הזה, אז מתחיל מסע חדש, "חיבוק הדוב", התבוללות. נסעה ונלכה, ואלכה כנגדך- בואו ונתערה יחד זה בזה, ואם לא הצלחנו באופן פיזי להשמיד אותך, ננסה להשמיד אותך באופן רוחני. רש"י בביאורו לשיר השירים (ח ח) על הפסוק: "אחות לנו קטנה ושדיים אין לה", מה נעשה לאחותנו ביום שידובר בה", ערב הגאולה, הקדוש ברוך הוא רוצה להחיש את הגאולה, מבחינת "אחישנה", אך עמ"י עדיין לא ראויים מבחינת ושדיים אין לה! (בשונה מגאולת מצרים ששם נאמר בנביא יחזקאל "שדיים נכונות ושיערך צימח").
"אם חומה היא" אם תתחזק באמונה ויראת להיות נגדם (כנגד הגויים) רוצה לומר: שלא תתחתן בהם והם לא יבואו בה! אז נזכה: "נבנה עליה טירת כסף!" נבנה לה את עיר הקודש ובית הבחירה!!!
אבל אם "דלת היא", מסתובבת על צירה, אז חלילה נצור עליה לוח ארז (ע"ש רש"י), רש"י ביאר במילים מפורשות- את הניסיון של הדור האחרון והמפתח לגאולת אחישנה! יעקב אבינו בפרשת השבוע שתל לנו מסר מה עתיד להיות הניסיון ערב הגאולה ע"י בני עשיו. כעת, התפקיד והאחריות בידנו! לעמוד בניסיון! ובפרט לנו ע"י לימוד התורה אנו מגבירים את הקדושה בעולם, ובכך עוזרים לאחינו שעדיין לא זכו לטעום את טעמה המתוק של התורה. אנו עוזרים להם להרגיש התעוררות מבחינה רוחנית, ויותר כח לעמוד בנסינות. מכיון שעמ"י הוא גוף אחד, שכל איבר משפיע עליו, כך כל יהודי משפיע על חברו, ובפרט ה"לב" של העם, שהם עמלי תורה, שהם "הדופק" של עמ"י כולו.
יה"ר שנזכה כולנו, כל עמ"י להתחזק בלימוד התורה, ושיהיו לנו כוחות לעמוד בנסינות, ובכך נחיש את הגאולה, **אמן ואמן.**

המאבק שאחרי עלות השחר

סיפר לי זמר ידוע שהוזמן לחתונה בלוס אנג'לס על מנת לפתוח את הערב במס שירים לכבוד החתן והכלה, כשהגיע למקום נפעם מעוצמת הפאר שנערך האירוע החל מהמקום בו התקיימה החתונה וכלה בעיצוב השנדליר שעל השולחן, נראה כי בעלי השמחה לא חסכו מאום בכל הקשור לחתונה. בסיום האירוע ניגש הזמר אל בעלי השמחה ושאלה בפיו, הבנתי מהמוזמנים שזוהי חתונה מאוד מרגשת עבורכם, האם אוכל לדעת מדוע? ואז הוא קיבל את התשובה ה"מפתיעה": זוהי חתונה מיוחדת שזכינו שהבן הקטן במשפחה התחתן עם כלה יהודייה ולא רק יהודייה אלא מיוחסת, ובכך זכינו שכל ילדנו נשואים ליהודיות ב"ה. וזה לא דבר מובן מאליו, אחוזי התבוללות בארה"ב כיום עומדים על למעלה מ 70% על פי נתונים סטטיסטיים לפני השואה עם ישראל מנה 18 מיליון. לאחר השואה הנוראה ירדנו ל 12 מיליון, כיום, שבעים שנה אחרי מספר היהודים בכל העולם עומד על 14 מיליון. להבדיל המצרים בדרום מנו בשנת תש"ח 20 מיליון וכיום 70 שנה אחרי הם מונים 70 מיליון. השאלה היא לאן נעלם עם ישראל? התשובה הקשה, ההתבוללות נוגסת בנו, האם התהליך הזה נצפה מראש? האם זה במקרה שדווקא בעקבתא דמשיחא, ערב הגאולה אנו מתמודדים עם ניסיון כזה?

בפרשת השבוע טמון סוד העתיד של עם ישראל.

יעקב אבינו נאבק עד מוות עם שרו של עשיו ויכול לו!!! למחרת כשנפגש עם עשיו, עומד יעקב אבינו בפני נקודת חיסול נוספת, עשיו בשינוי רצה לרצוח את יעקב, ונעשה צווארו של יעקב- שיש, "ויבכו שניהם", עשיו על שינוי שנשבר, ויעקב הצטער שהקדוש ברוך הוא היה צריך לשנות עבורו את הטבע. מיד לאחר מכן, מהפך מפתיע, עשיו חסר השיניים מציע ליעקב אבינו מסע משותף לארץ אדום, "ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך" (בראשית לג יב), יעקב אבינו נמנע באופן חד משמעי ועדיין להצטרף למסע המשותף עם עשיו. כיצד נתהפכו היוצרות? שמעתי בשמו של הגר"מ שפירא שליט"א בכנס בנושא התבוללות, אדום וישמעאל מתנגדים לעם ישראל, אדום מנסה ללחום

לאשת חיל

דוגמא אישית

עיקר החינוך תלוי בהתנהגות ההורים, שאת זה הילדים קולטים אף שהם קטנים מאד, והילדים רוצים להדמות להורים ולחקות אותם, בין בענייני צניעות בין בדבורים ובין במעשים. והתנהגות ההורים כראוי לפני ילדיהם מועילה הרבה יותר מדיבורים ושכנועים ומוסר לילדים. ולכן לפני שההורים רוצים לחנך את ילדיהם צריך שיחנכו בראשונה את עצמם.

ככל שההורים יראו שהם עבדי השם ושואפים לשלימות בעבודת השם, ועושים הכל בשמחה ובהתפעלות לימוד תורה, מצוות ומאה ברכות, זה נותן רושם חזק בלב ילדיהם, וגם הם ישאפו להיות כמו ההורים.

ובעיקר הדוגמא האישית במידות, כגון: שליטה על כעס והסתפקות במועט וכדומה, מועילה מאד בחינוך.

דוגמא אישית טובה, מועילה בעיקר כשהיחס בין ההורים והילד הוא לבבי וחם מתוך אהבה וקרוב, ואז הילד רוצה להדמות להורים.

ולכן צריכים ההורים ללמוד מוסר ולהתחזק במידות ודרך ארץ, כדי שיוכלו לחנך את ילדיהם כראוי, וכן לקרב את בניהם ולהעניק להם הרבה אהבה וחום, כדי שהילדים ידבקו בהם ויעשו כמעשיהם.

יש להזהר מאד שלא לדבר לשון הרע ליד הילדים ואפילו לתועלת, כמו שמצוי שהאמא מדברת בטלפון, ומספרת על תעלולי בנה או בתה או עצלותה בעזרה בבית, דברים שהבן מבין ומתבייש בזה, ואף שהוא מתכוונת לתועלת, כדי להתיעץ על חינוך בנה ואין להגיב או לתקן, ומותר לה לעשות זאת כיוון שזה לתועלת [באופנים המוזכרים בספר חפץ חיים], אבל אסור לעשות זאת ליד אחד הילדים, אף שאינה

מדברת עליו אלא על אחיו ועל אחותו, שהוא אינו מבין שזה לתועלת, או שאינו יודע שמותר לדבר לצורך תועלת, ויבוא לדבר לשון הרע בחינם, ולא יועילו כל המוסרים והדבורים בעוון לשון הרע, שהרי שומע את הוריו מדברים לשון הרע. והבן מתרגל לדבר לשון הרע שסובר שזה היתר, ואחר כך קשה מאד לשרש זאת ולמנעו מהרגליו הרעים.

וצריך להרגיל את הילד מגיל קטן שלא להלשין ולספר על חברים, שכנים, אחים וכדומה, ואף שהוא רוצה לספר על חבר, צריך להרגילו שלא יזכיר שמות, ורק אם ההורים רואים שהדבר חמור וצריך לידע על מי מדובר, כדי להזהיר את הוריו או את המחנך וכדומה, מותר לשאול את הבן במי מדובר, ולבאר לו שזה לתועלת וזה מותר. עין ב"חפץ חיים" הלכות לשון הרע כלל ט', ה' בהגה"ה שצריך להדריכו מנערותו בענין שמירת הלשון, כדי שלא יתרגל לדבר מה שהוא רוצה, שאז קשה מאד לנטות מטבעו זה.

וכן אם האב או האם מזהירים את הבן שלא יתחבר עם פלוני, או שלא יכנס לבית השכן וכדומה, צריך לבאר לו שבוה מותר לדבר ולהזהיר כיון שיש בזה חשש קלקול, שאם לא כן לא יבין הבן למה תמיד מזהירים אותו מלשון הרע, וכעת ההורים מספרים לשון הרע על פלוני.

טבע הילדים להלשין על אחים ואחיות, כדי לשמוח במפלתם, או כדי להראות שהם יותר טובים וצדיקים, וזהו הרגל רע. צריך לבאר לילדים שלא ילשינו על האחים וצריך להעלים עין, ואם אי אפשר להעלים עין, שיוכיחו מתחילה לבד, ורק אם זה דבר חמור מאוד או מסוכן, מותר לספר להורים כיון שיש בזה תועלת גדולה וזה מוכרח, אבל מה שאינו מוכרח אסור לספר להורים.

פנינים מהפרשה

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֶל עֶשָׂו אָחִיו... כֹּה תֹאמְרוּן לְאֶדְנִי לַעֲשׂוֹ עִם לָבֶן גְּתִי. (לב-ד.ה.)

מסביר קומץ המנחה. ספק היה בידי יעקב, אם יסכים עשיו לכרות אתו ברית שלום הרי מן הצורך להודיע לו כוחו וגבורתו של יעקב אשר הצליח לעמוד כנגד לבן ש"ביקש לעקור את הכל" לפיכך היה מוכרח לשלוח מלאכים אשר יוכלו לעמוד על כוונותיו ומחשבותיו של עשיו ולהתאים בכל עת את יחסם ואורח דיבורם לעשיו, אם בטוב ואם ברע. לפיכך נאמר, "אל עשיו" שמסר בידיהם שני תפקידים, "אל עשיו" ואל "אחיו" אם יהא צורך בכך ידברו אליו כדרך שמדברים אל עשיו, בדברי כיבושין ואיום, ואם יהא צורך בכך ידברו אליו כדבר איש אל אחיו, בדברי הכנעה ופיוס.

קִטְנִית מִכָּל הַחֲסִדִּים וּמִכָּל הָאֲמָת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת עֲבָדְךָ (לב-א.)

אמרו חכמינו: "תלמיד חכם צריך שיהיה בו אחד משמונה שבשמינית שבגאווה {סוטה ה' } אף על פי שהגאווה מידה מגונה היא, בכל זאת צריך תלמיד חכם שתהא בו שמינית שבשמינית ממידה זו, יש להבין, מה טיבה של לשון זו, "שמונה שבשמינית" ? אלא אמר הגאון מוילנא ז"ל הפרשה השמינית שבתורה היא, "וישלח" והפסוק השמיני שב"וישלח" הוא "קטונתי מכל החסידים" הרי רמז בכך שצריך תלמיד חכם ללמוד מפסוק זה, כי אפילו כשהוא מצליח ויש לו במה להתפאר ולהתגאות, כפי שאמר יעקב, "ועתה הייתי לשני מחנות" בכל זאת עליו לזכור, כי אך חסדי השם יתברך הם אלה, ועל ידי כך יבוא לידי "קטונתי",

וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֶחָי דִּינָה אִשׁ חָרְבּוֹ (לד-כח.)

לפי החשבון יוצא, שבאותו זמן מלאו להם לשמעון ולוי שלוש עשרה שנה, ואמר ה"חידושי הרים" ז"ל שזו היתה דרשתם לבר מצוה שלהם, הם חידשו הלכה, ש"בן נח ששבת חייב מיתה" {סנהדרין נח' } גם בן נח שמל עצמו חייב מיתה שהרי כשם ששבת היא אות מיוחדת לישראל, ולפיכך אין לנכרי כל חלק בה, כך גם מילה היא אות מיוחדת לישראל ואין לנכרי כל חלק בה, ואם מלו אנשי שכם את עצמם הריהם חייבים מיתה על פי דין, וזו היתה דרשת הבר מצוה שלהם. **שבת שלום**

סיפור לשבת

ויאכל מעט מיני מתיקה, אך הוא לא אכל ולא שתה, ואמר להם שהוא בתענית הלום. כששמע זאת אבי הבן, אמר לו, שמאחר והוא טרח כל כך כדי לבוא למול את בנו, יערוך לכבודו סעודה גדולה לבילה לאחר שסיים תעניתו. וכל כוונתו של בעל הבית היה שיהנה המוהל מפתו ומפרנסתו, ואז יהיה לו שליטה עליו. אך לא ידע הוא שאשתו גילתה למוהל שהוא שד ומשחית. ויהי לעת ערב, ערכו סעודה גדולה לכל אנשי הכפר, ואף על פי כן המוהל לא אכל ולא שתה איתם מאומה, ואמר להם שראשו ואיבריו כבדים עליו. והמה אכלו ושתו כל מעדני עולם. ויהי כטוב לבם ביין, אמר בעל הבית למוהל: קום ולך עמדי לחדר אחד! נתיירא המוהל, כנראה הגיע זמן קציו - אמר לעצמו. קם והלך עמו לחדר אחד, והראה לו בעל הבית כלים מכלים שונים שהיו עשויים מכסף טהור. אחר כך היה מוליכו לחדר נוסף והראה לו שם כלים מזהב טהור, ואמר לו טול כלי אחד לזכרון. אמר לו המוהל: יש לי כלים של זהב ושל כסף, ויש לי כל טוב שבעולם, כלים טובים ומרגליות, טבעות ויהלומים וענקים לרוב, ואיני חפץ במהומה. לאחר מכן הוליד אותו לחדר אחד שהיה בו הרבה מפתחות, וכשהתבונן המוהל על המפתחות, היה נדמה לו שאותם מפתחות דומים בדיוק למפתחות של חדר האוצרות שבביתו.

כשראה בעל הבית שהמוהל תמהה, אמר לו: דע לך, שבגלל שגמלת חסד עמדי, והלכת עמי דרך כל כך ארוכה כדי למול את בני, וראיתי שהשם איתך שלא אכלת ולא שתית ולא לקחת מאומה מרשותי, לכן אני אגלה לך, שאני הוא הראש של השדים הממונים על אותם בני אדם שהם קמצנים בטבעם, ומוסרו בידינו כל המפתחות של האוצרות שלהם, כדי שלא יהא בהן כח ורשות לעשות בהן איהו צדקה וגמילות חסד, ואף כדי להשתמש בכסף לעצמם כדי להתענג ולקנות איזה מאכל טוב או מיני מגדים אין להם רשות. ובגלל שאתה גמלתני חסד גדול, קח את צרור המפתחות הללו, ואל תירא. חי' שלא יארע לך שום רעה.

ויקח המוהל את המפתחות והלך בשמחה לביתו. ובבואו נהפך לבבו ונעשה לאיש אחר, ותיכף בנה בנין של אבנים גדול ומפואר מאד, ועשה צדיק ופירנס את העניים, והיה מלביש הערומים, והפליא לעשות עד יום מותו ונפטר בשם טוב.

נמצאו למידים, שמי שהוא קמצן גדול, ואינו גומל חסד בממונו, הרי הוא ברשות הסיטרא אחרא, ובדי המזיקים על הממון, אבל מי שהוא ותרן בממונו וגומל חסד עם הבריות, אזי הוא מסיטרא דקדושה. ולכן יראה האדם שלא יהא קמצן יותר מדאי, כדי שיוכה להכניס עצמו בקדושה, ויוכה גם כן לעולם הבא. (קב הישר פרק כה). **שבת שלום**

מעשה באדם אחד שהיה לו עושר גדול ואוצרות זהב וכסף בידו ואבנים טובות, והיה האיש ההוא קמצן גדול שאין כמוהו בכל העולם. ולא היה הולך לבית הכנסת מפני שהיה מפחד שביקשו ממנו לתת פטירה לצדקה. אומנם מצוה אחת ויחידה הייתה לו, שאותו האיש היה "מוהל", ואם הייתה מודמנת לו ברית מילה, היה הולך לכל מקום שהזמינו אותו, אפילו אם היה צריך ללכת מביתו זמן רב. ובנוסף לכך היה גומל חסד עם אבי הבן, שלא היה נוטל שום שכר על עשיית הברית. ויהי היום, בא אליו משחית אחד בדמות איש רגיל, ואמר לו: בשעה טובה אשתי ילדה לי בן זכר, ועל כן אני מבקש ממך שתבוא אל הברית למול את בני. מיד כששמע זאת המוהל, הלך לביתו ולקח הסכין של המילה עמו, וישב על העגלה והלך עם אותו האיש שביקש ממנו למול את בנו, כי הוא סבר שזהו איש מבני האדם, ולא ידע שהיה זה אחד מן החיצוניים. נסעו שניהם בעגלה, ועברו במקומות אשר לא עבר בהם איש, ולאחר יומיים רצופים של נסיעה, הגיעו ביום השלישי לעיר של אבי הבן, והוא הולכי לביתו. המוהל ראה לפניו כפר קטן שהיו בו כעשרים בתים, אבל הבתים היו יפים מאד, וכשבא לביתו של אבי הבן, ראה המוהל שהוא עשיר גדול וכל טוב היה בביתו, בשר ודגים גדולים, ולקח בעל הבית הסוס שלו ונתן ביד עבדו ליתן לו מספוא, ולא הרגיש המוהל שאבי הבן הוא שד ומזיק.

ויהי כאשר פנה בעל הבית לעסקיו, הלך המוהל לחדר אשר היולדת שמה, וכשראתה היולדת את המוהל, שמחה שמחה גדולה וקראה לו לשלום, ואמרה לו: בא אלי אדוני ואני אגלה לך סוד גדול. ניגש אליה המוהל, והאשה פתחה פיה ואמרה: דע לך, שבעלי הוא שד ומשחית, ואני בת אנשים כמון. כשהייתי קטנה, לקחו אותי השדים מהורי ואני אבודה בידיהם, וכל מעשיהם הבל וריק ומעשה תעתועים. ואני מצוה אותך למול את בני הנולד לי מהם. ועוד אני מזהירה אותך להציל את נפשך, ועל כן תיזהר שלא לאכול מהם שום מאכל ולא ולשתות שום משקה, ולא לקחת שום מתנה לא מבצלי ולא משום אחד מהם! כששמע המוהל את דבריה, חרד לבו ונתיירא מאד.

ויהי לעת ערב, בא הרבה אנשים ונשים מהכפר בסוסים ובעגלות, ודמות כולם הייתה כדמות אנשים רגילים, אך כולם היו מזיקים ומשחיתים, וכולם ישבו לערוך לימוד של "ברית יצחק". וכשהגיע זמן הסעודה, הצריכו במוהל ליטול את ידיו ולשבת עימם לסעודת מצוה, אך המוהל סירב לאכול ולשתות, ואמר להם שהוא עייף מהדרך, ואינו יכול לאכול. למחרת הלכו כולם לבית הכנסת, והתפללו שמה, והוכרח המוהל להתפלל עימם. לאחר התפלה הביאו את התניוק לפני המוהל, ומל אותו כמנהג כל בית ישראל. לאחר מכן אמרו לו שישתה מעט יין כמנהג המדינה,

הגרלה על רכב חדש

בס"ד

עכשיו יש לך הזדמנות להחזיק תורה
ואולי לזכות ברכב חדש

בית המדרש "יביע אומר"
נותן לך אפשרות בקניית כרטיס הגרלה
להיות שותף מלא בכל פעילות המקום
עם 84 אברכים, שיעורים ולימוד בכל שעות היממה,
ובעזרה למשפחות נזקקות.

יונדאי i10

עלות כרטיס 100 ש"ח
קנה 2 ב-200 קבל 4 כרטיסים

בהוראת הרבנים
ניתן לתרום
מכספי מעשרות

תאריך הגרלה
ל' כסלו תשע"ו
12.12.2015

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ניתן לשלם באשראי

הגרלה על רכב חדש מהחברה או 50,000 ש"ח מזומן. הזוכה מתחייב לתרום מעשרות לבית המדרש, ההגרלה בפיקוח עורך דין. בכפוף לתקנון.

עכשיו
יש לך
הזדמנות
להיות
שותף
בכל
הפעילות

שיעורים קבועים

יום א'

15:00-16:00 שיעור עם הרב יוסף פרץ -
דרך הפסיקה וכתובת שו"ת.

21:15-22:15 שיעור עם הרב משה אפרת -קבלה
22:15-23:15 אחת לשבועיים שיעור
עם הרב אליהו גודלביסקי .

יום ב'

20:00-21:00 שיעור נשים עם הרב בועז בצלעלי -
שלום בית

21:15 22:15 שיעור עם הרב יהודה יוספי -
אקטואליה בפרשה גברים ונשים

יום ג'

19:30 20:30 שיעור נשים עם הרב "שבט מוסר"
20:45 21:30 שיעור עם הרב עופר שרביט חינוך ילדים
גברים ונשים.

21:45-23:00 שיעור עם רב בית המדרש הרב יגאל כהן
גברים ונשים

יום ד'

21:00-22:00 שיעור עם הרב בועז בצלעלי -שלום בית
22:15-23:15 שיעור עם הרב אופיר מלכה בהלכה

יום ה'

21:00 שיעור עם הרב אליהו עמר גברים ונשים
22:00 שיעור עם הרב יאיר נחום גברים ונשים
22:30 שיעור עם הרב ליאור גלזר גברים ונשים

יום ו'

10:00 שיעור עם הרב ירון מרדכי זכאי פרשת שבוע
ערב שבת 21:30 שיעור עם הרב יגאל כהן חושן משפט

שבת

13:00 שיעור עם הרב אליהו עמר גברים נשים
13:45 שיעור עם הרב ציון מושייב גברים ונשים
14:30 שיעור עם הרב יגאל כהן הלכות שבת גברים ונשים
תהילים לבנות 12:30
תהילים לבנים 12:00

מוצא"ש

אבות ובנים שעה אחרי זמן רבינו תם
20:30 שיעורו של הראשון לציון בליווי
סעודה רביעים מיד לאחר השיעור.

שיעורים קבועים מידי יום

דף היומי..... אחרי התפילה בנץ
שיעור בהלכה לבעלי בתים ואברכים.....11:00-13:00
שיעור בהלכה וגמרא לבעלי בתים ואברכים..19:00-21:30

לקבלת העלון למייל: yabiaomerbb@gmail.com

המעוניינים להפיץ את העלון באזור מגוריהם: 03-8000770